संकीर्णयुद्धेयुगपदनेकायुधमयोगेयुगपदनेकैःसहयुद्धेवा ॥२९॥३० ॥३९ ॥ तेषामन्बवेक्षयातेभ्योधिकोमाभूदितिबुरध्या ॥ ३२ ॥ महीमयंग्रन्मयं ॥ ३२ ॥ इष्वस्नेइषुपयोगे योगेऐकार्य्यं 🕌 गदायुद्धेऽसिचर्यायांतोमरप्रासशक्तिषु॥द्रोणःसंकीर्णयुद्धेचशिक्षयामासकीरवान्॥२९॥ तस्यतकोशलंश्रुत्वाधनुर्वेदिजघृक्षवः॥ राजानोराजपुत्रा श्रममाजग्मुःसहस्रशः॥ ३०॥ ततोनिषादराजस्यहिरण्यधनुषःस्रुतः॥ एकलब्योमहाराजद्रोणमभ्याजगामह॥ ३३॥ नसतंप्रतिजग्राहनैषादिरितिचि तयन्॥ शिष्यंधनुषिधर्मज्ञरतेषामेवान्ववेक्षया॥ ३२॥ सतुद्रोणस्यशिरसापादौगृत्यपरंतपः ॥ अरण्यमनुसंप्राप्यकृत्वाद्रोणंमहीमयं ॥ ३३॥ तस्मिन्ना चार्यर्टीतंचपरमामास्थितस्तदा॥ इष्वक्षेयोगमातस्थेपरंनियममास्थितः॥ ३४॥ परयाश्रद्धयोपेतोयोगेनपरमेणच ॥ विमोक्षादानसंधानेलघुत्वंपरमा पसः॥३५॥अथद्रोणाभ्यनुज्ञाताःकदाचित्कुरुपांडवाः॥रथैविनिर्ययुःसर्वेम्रगयामरिमर्दन॥३६॥तत्रोपकरणंगृत्यनरःकश्चियद्ख्यया॥राजस्नुज गामैकः श्वानमादायपांडवान् ॥ ३७॥ तेषांविचरतांतत्रतत्तकर्मचिकीर्षया ॥ श्वाचरन्सवनेमूढोनैषादिप्रतिजग्मिवान् ॥ ३८ ॥ सरुष्णमलदिग्धांगंरु ष्णाजिनजटाधरं॥ नैषादिंश्वासमालक्ष्यभषंस्तस्थौतदंतिके॥३९॥ तदातस्याथभषतःशुनःसमश्रारान्मुखे॥ लाघवंदर्शयन्नस्रेमुमोचयुगपद्यथा॥४०॥ स तृश्वाशरपूर्णास्यःपांडवानाजगामह्॥तंदृष्ट्वापांडवावीराःपरंविस्मयमागताः॥४१॥लाघवंशब्दवेधित्वंदृष्ट्वातत्परमंतदा॥प्रेक्ष्यतंब्रीडिताश्चासन्प्रशशं सुश्रमर्वशः॥४२॥ तंततोऽन्वेषमाणास्तेवनेवननिवासिनं॥ददृशुःपांडवाराजन्नस्यंतमनिशंशरान्॥ ४३॥ नचैनमभिजानंस्तेतदाविकृतदृशीनं॥ त थैनंपरिपप्रच्छःकोभवान्कस्यवेत्युत॥४४॥ एकलव्यउवाच निषादाधिपतेवीराहिरण्यधनुषःस्रुतं ॥द्रोणशिष्यंचमांवित्तधनुर्वेदकृतश्रमं॥४५॥ वैशंपायनउवाच तेतमाज्ञायतस्वेनपुनरागम्यपांडवाः॥यथार्थतंवनेसर्वद्रोणायाचस्युरद्धतं॥४६॥कौंतेयस्वर्जुनोराजस्नेकलव्यमनुस्मरन्॥ रहो द्रोणंसमासाधप्रणयादिद्मववीत्॥४७॥ अर्जुनउवाच तदाहंपरिरभ्यैकःप्रीतिपूर्वमिदंवचः॥भवतोक्तोनमेशिष्यस्विद्दिशिष्टोभविष्यित॥४८॥ अथकस्मान्महिशिष्टोलोकादिपचवीर्यवान्॥अन्योऽस्तिभवतःशिष्योनिषादाधिपतेःसुतः॥४९॥

॥ ३४ ॥ लघुत्वंशीघ्रघोक्त्वं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उपकरणंश्ववागुरादि मुख्यंतुकरणंआयुघमेव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अस्नेप्रयोगे लाघवंकीशलं येनशरामुखेपविष्टाएवनतुतद्विद्धवंतः ॥ ४० ॥ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४२ ॥ ४४ ॥ ४४ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥